

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolysági Református Egyházközség értesítő lapja 5. évf. 2. szám

II. Közép-nyírségi Református Találkozó

Dr. Kovács Kálmán meghívásának eleget téve Hont vármegye képviselőjeként gyülekezetünk

lelkésze és gondnoka részt vett a baktalórántházai II. Közép-Nyírségi Református Találkozón. Az alkalmon a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Nemzetörtség állt díszőrséget a Bibliákkal megrakott úrasztalánál. Dr. Kovács Kálmán lelkész köszöntését követően Balog Zoltán az Országgyűlés Emberjogi Bizottságának Elnöke szívhez szó- ló

igehirdetését hallhattuk. Ezután Németh Zsolt az Országgyűlés Külügyi Bizottságának Elnöke tartott előadást „A Biblia hatása életünkre” címmel. Rövid szünet után gyülekezeti énekek szép énekeit hallgathattuk. Az énekek után a történelmi vármegyék (64 vármegye és 8 csatolt vármegye) egy-egy lelkészének vármegyéjük térképével ékesített Bibliát ajándékoztak a vármegye címerét ábrázoló zászlóval. Az alkalmat ft. Zán Fábián Sándor a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspökének lelket ébresztő igehirdetésével zártuk.

-j-

Az alkalom befejeztével a templomkertben a lelkészek spontán énekkara elénekelt a Szózatot.

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11:00 órai kezdettel.
- » Bibliaóra csütörtökönként 16:45-től az Oros Optikában.
- » Filmklub: Minden hónap második keddjén 17:00 órakor.
- » KT szerdánként
- » Hittanok:

Szerda:	7:55 Pongrácz Lajos Alapiskola
	8:50 Pongrácz Lajos Alapiskola
	10:50 Pongrácz Lajos Alapiskola
	12:30 Pongrácz Lajos Alapiskola
	13:10 Pongrácz Lajos Alapiskola
	14:05 Fegyverneki Ferenc Egyházi Gimnázium
Csütörtök:	14:30 Bibliaórák teremben
Péntek:	12:15 Ipolyszakállos

Palást - megbeszélés alatt....

Ünnepi alkalmaink

» 2008. szeptember 28-án kerül sor a Gyülekezeti Központ ünnepélyes alapkövetelésére és Izsmán Jónás lelkipásztor beiktatására. Az alapkövetés 16:30 órakor veszi kezdetét a Gyülekezeti Központnál a Móricz Zsigmond utcában, a lelkészbeiktatásra pedig 17:30-kor kerül sor az evangélikus templomban. Az alkalmakon ft. Erdélyi Géza, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke, ft. Tökés László, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke, valamint Izsmán Jónás beiktatandó lelkész fog szolgálni.

» Szeptember 28-án az ünnepi alkalomra való tekintettel a délelőtti istentisztelet elmarad.

Krónika

☛ **2008. március 23.** Haris Szilárd, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának 1. éves teológus hallgatója hirdette gyülekezetünkben a húsvéti örömmüzenetet.

☛ **2008. március 25.** E napon kezdtük el a Gyülekezeti Központ építését.

☛ **2008. március 31 - április 5.** Evangelizáció. Hétfőtől szerdáig Ján Čermák, evangélikus lelkész hirdette az igét szlovák nyelven. Csütörtöktől szombatig Márkus Gábor, verőcei református lelképásztor, a Tiszta Forrás Alapítvány kuratóriumának elnöke hirdette az igét magyar nyelven.

☛ **2008. április 13.** Meglátogattuk a perőcsényi testvérgyülekezetünket.

☛ **2008. május 10.** Gyülekezeti nap Kissék méhészetében.

☛ **2008. május 11.** Lelkészválasztói egyházközségi közgyűlés.

☛ **2008. augusztus 17.** Lelkészünk és gondnokunk képviselte a történelmi Honti vármegyét a II. Közép-nyírségi Református Találkozóon.

Támogatóink

2008.09.22-ig a következő református egyházközségek támogatták Gyülekezeti Központunkat:

Szalóci és Vígteleki: 1 900 Sk, Pozbai: 1 000 Sk, Apáczaszakállasi: 3 000 Sk, Bárcai: 1 000 Sk, Gútai: 1 000 Sk, Bési: 500 Sk, Körtvélyesi: 4 500 Sk, Kisújhelyi: 1 000 Sk, Nagygéresi: 1 700 Sk, Lévai: 10 000 Sk, Farnadi: 6 050 Sk, Budahegyvidéki: 176 660 Ft, Dunavarsányi: 83,80 Eur, Budapest-Csepel-Királyerdői: 7 000 Ft, Beregdaróci: 10 000 Ft, Gemzsei: 5 000 Ft, Bodrogolaszi: 13 000 Ft, Erdőhorváti: 6 500 Ft, Bogyiszlói: 20 000 Ft, Celledömölki: 10 000 Ft, Debrecen-Széchenyi kerti: 5 000 Ft, Gyulavári: 5 000 Ft, Lajosmizsei: 5 000 Ft, Budapest - Pasaréti: 311 720 Ft, Miskolc-Tetemvári: 10 000 Ft.

Hordozzuk imádságban Testvéreinket, Urunk árássza rájuk bőségesen áldásait.

“Oh mi Urunk Istenünk! Mind ez a gazdagság, amit gyűjtöttünk, hogy néked és a te szent nevednek házat építsünk, a te kezedből való és mindazok a tiéd!” 1 Krón. 29,16 Legyen a dicsőség Urunkké minden adományért.

E v a n g e l i z á c i ó

Már szinte hagyományossá válik, hogy Ipolyságon - általában a Csémadok-székházban - a tavasz kezdetén a református és az evangélikus egyház-köztség evangelizációs hetet szervez az ökumenizmus szellemében. Az idén március 31-től április 5-ig tartott csendeshét első három napján /szlovákul/ Ján Čermák oroszka evangélikus lelkész magyarázta az igét. A csendeshetet Hana Ševečková helyi evangélikus lelkész és Izsmán Jónás ipolysági református lelkipásztor nyitotta meg. Az alkalmak /18 óraker kezdődtek/ elején Ševečková, illetve Izsmán irányításával a megjelentek énekkel és imával dicsőítették az Istent.

Ján Čermák fejtegetéseivel e három témát járta körül: Az élet alapja, melyre építetek; Mivel dicsekedhetek, valóban jó az Isten?

Az Isten jó. Hogyan jó, amikor ennyi rossz van a világon? – kérdezik sokan.

Miért kap szabad utat a gonoszság? Miért éppen a legjobbak szenvednek a legtöbbet? A válasz: az Isten azért sújtja, bünteti övéit, hogy az igazság útján tartsa őket. S vajon nem ezt teszi-e a gyermekét szerető szülő is, hogy jóra és becsületes életre nevelje?

Isten nem kivételez: jóságával és büntetéssel mindenkit meg akar érinteni. Ezért küldte egyszülött Fiát az elisten-telenedett világának, hogy mindenki krisztusi alapra építse élete „házát”. Čermák megfogalmazása szerint a

hívó ember legyen élő kő, melynek kifogyhatatlan tápforrása Isten igéje. A hitépítés munkáját csak az Isten végezheti el bennünk.

A következő három napon /csütörtök–szombat/ magyarul Márkus Gábor verőcei /Magyarország/ lelkipásztor, misszióvezető, a Tiszta Forrás Alapítvány kuratóriumának elnöke tolmácsolta az ige üzenetét a következő címen: Az Istenhez való jogához segíteni a szegényt és nyomorultat. (A Tiszta Forrás Alapítvány a Református Egyház hajléktalan missziós szolgálatát látja el.)

Az első napon /Jer. 22, 16/ Jósiás júdeai király böles uralkodásának prófétai minősítéséből indult ki: „Jogához segítette a nyomorultat és a szegényt, ezért ment jól a dolga.” A király fia már éppen az ellenkezőjét tette. Az önzés megtestesítőjének tartja őt a próféta. Jósiás tehát példakép azoknak, akik segíteni akarnak másokon.

A második napon az „elveszettség” problémáját vetette fel. Utalt a Magyar Televízió Csellengők c. műsorára is. A legnagyobb elveszettség, amikor valaki az Isten számára veszett el. Az ember üdv- és boldogságkereső teremtmény. Sokszor az italban, a kábítószerekben, az érzékiség túlhajszolásában stb. keresi a boldogságot. Az ember, a hívó számára a legbecesebb teljesítmény az elveszett ember megtalálása, illetve visszavezetése a családba, a gyülekezetbe, az emberi közösségbe. Krisztus

példáját követve, aki a bűnösök megváltását és az elveszettek megkeresését vállalta, a missziós munkának az a küldetése, hogy a hajléktalanokat, a szenvedélyfüggőket visszatérleje Istenhez és az emberhez méltó élethez. Röviden fogalmazva: azt hallottuk az igehirdető szájából, hogyan tehető meg az út az elveszettség szenvedéseitől a megtaláltság állapotáig.

A harmadik napon – a vörös-tengeri zsidó átkelés kapcsán – elmondta, hogy Mózes rendíthetetlen istenhite meggyőzte az Egyiptomból menekülőket, hogy még a legsúlyosabb helyzetben sem szabad feladni a reményt. Amikor emberi számításaink már kilátástalannak tartják a megoldást, a hit

ereje új nekifeszülésre serkent. A hit lehetősége ott kezdődik, ahol a kéz, az ész már nem segít. Az Isten aztán 40 évig nevelte a zsidó népet a pusztában, hogy alkalmassá tegye Kánaán birtokbavételére. Elhinni a lehetetlent, vagyis: az isteni lehetőség ott kezdődik, ahol az emberi záródik. Ebből következik: az elveszettek visszatérítésére minden lehetőséggel /még a lehetetlennek látszóval is/ meg kell próbálkozni. Márkus Gábor igemagyarázata mély emberismeretben és erős hitben gyökerezik. Tanulságos mindenki számára, aki az ember jobbításán, nevelésén fáradozik.

Korpás Pál

Testvér-gyülekezeti találkozó

Immár hagyományossá vált, hogy a tavasz eljövetelével, amint újul a természet, testvér-gyülekezeti kapcsolatainkat is megújítjuk a perőcsényi gyülekezettel.

Míg lelkészünk a vámosmikolai gyülekezetben szolgált, gyülekezetünk tagjait nagy szeretettel várták a perőcsényi testvérek. A vámosmikolai istentisztelet után lelkészünk is megérkezett Ordasi János, perőcsényi lelkész. A későbbiekben a vámosmikolai testvérek közül is többen csatlakoztak hozzánk.

A közös istentiszteletre 11 órakerült sor. Ordasi János köszöntötte az ipolysági gyülekezet jelenlévő tagjait, majd Viczencz Józsefné szavalta el az

erre az alkalomra írt versét. Az Igét Izsmán Jónás, ipolysági lelkipásztor hirdette a Zsoltárok könyvének 63-ik része alapján. Igehirdetésében buzdította a jelenlévőket, hogy sohasem a körülményekre, hanem Istenre kell tekinteni. A körülményekre nézve az ember elcsüggedhet, depresszióba eshet, de Istenre figyelve megláthatjuk szabadítását. Ehhez azonban kell, hogy az ember vágyakozzon Isten közelegére. Példát ad erre Dávid, aki mint kiszikkadt kopár víztelen föld a vízre, úgy vágyakozott Isten jelenlétére. Úgy is itta magába Isten beszédét, mint kiszáradt föld az esőcseppeket. Ha így ragaszkodunk Isten igéjének a megtartásához, kiárasztja ránk áldása

it, és meglátjuk Őt munkálkodni.

Az ígéhirdetés után Ordasi Jánosné köszöntötte a gyülekezetet, és szívhez szóló beszédével biztatta a jelenlévőket, az ipolysági Gyülekezeti Központ építésére. Őt követte a helyi gondnok, Czimbó Géza igei biztatása: „Uram, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez.” Ézsaiás 25,1 Beszéde után átnyújtotta a perőcsényi gyülekezet adományát, melyet a Gyülekezeti Központ építésére gyűjtöttek. (A vámosmikolai testvérek is támogattak bennünket. Adományukat még Vámosmikolán átadták.)

Oros Zoltán, ipolysági gondnok köszöntötte a jelenlévőket az ipolysági gyülekezet nevében, és átadta gyülekezetünk szerény ajándékát a tiszteletes asszonynak.

Izsmán Jónás megköszönte a testvérgyülekezet szíves adakozását, igaz testvéri szeretetét, majd gyülekezetünk éneklő csoportja két Istent dicsőítő énekkel szolgált.

Az istentisztelet után szeretetvendégségre hívtak bennünket a testvérek, ahol a finom ételeket ízlelgetve, alkalom adódott a kötetlen beszélgetésre is.

Ebéd után megtekinthettük a nemrégiben megnyílt tájházat, majd a Művelődési Központban szervezett kiállítást, ami a helyi nyugdíjasklub tagjainak munkáját dicsérte.

A nap végén lelkiekben, testiekben és élményekben gyarapodva, a mielőbbi vizontlátásban reménykedve búcsúzott a két gyülekezet egymástól.

-j-

A balassagyarmati kutatással bővebben a következő számunkban fogunk foglalkozni.

Ismét egy csillag. Hiszünk és remélünk, hogy a túlvilágon jobb életet élünk, s jövőre egy templommal több lesz, hol a hívő lelki nyugvást veszen, a református templom is felépül. Evangélikusok is járultak felébul, az Isten házának falaihoz: ez egyetértés, áldást békét hoz a szívre, ha imája őszintén száll, az Úr zsámolyáig meg sem áll.

in: Honti Lapok, 1904 január 2. (4. oldal)

Gyerekkönyvtár

Örömmel értesítjük a Testvéreket, hogy megnyertük a Parakletos Könyvesház gyermekkönyvtár pályázatát, melynek köszönhetően a Könyvesház 54 540 ft értékű gyermekkönyvvel ajándékozta meg gyülekezetünket, amelyek a bibliaórás terem könyvtárában lettek elhelyezve. Könyvtárunk új könyvei:

Marci Kandúr hazatér
Pásztoriskola
Bibliai barangolás az ígéret földjére
Citromsárga pirosponatok
Ezüstsín fonál
Pityu azt mondja...
Srácok a garázs tetején
Help mel - Gadara
Boldog karácsonyt, Rózmari!
Füleden be, szádon ki (1-3. rész)
Sas, de király!
Zavarban a Bari Bt.
Apati Szövetsége
Tábori szentfazék
Mobil
Mákos bejgli mustárral
Cola light
Egy korsó sör
Fogás a neten
Vegyétek fel a lézer kardját
Ne dobd el a zagyad!
Kérdezz bátran
Bibliai történetek gyerekeknek

Nyomok a hóban
Fehérke
A buyufa alatt
Onézimusz - kétszeresen megszabadítva
Megváltoztathatod a világot
Történetek a Pirosoviból
Kistamás
Klinika az őserdőben
A padlásszobától Narniáig
Képeslapok Pál apostoltól
Lukács dr. orvosi naplója
Gyermekbiblia
Pepi kincsei
Az élet játéka
Értékes vagy
Gyere velünk a Biblia korába!
Az igazi szeretet
Fény a magasból
Barni könyve
Fekete-fehér szivárvány
Az első gyermekbibliám
Mesékkal teli bárka
Gyermekbiblia

Postaláda

Nagytiszeletű Uram,

Dr. Réthy Lajos vagyok, aki Garamvezekényen születtem 1923-ban. Édesapám ott volt a kb. 1700 elején már létező ref. elemi iskola igazgató tanítója egészen 1945-ig, - azaz amíg volt Vezekényen magyar és kálvinista. Gimnáziumi tanulmányaimat a pozsonyi magyar reálgimnáziumban (Egykor Evangélikus Líceum) kezdtem, majd a Felvidék visszacsatolása után Ipolyságon folytatva, ott is érettségiztem 1942-ben. Ezt követően a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Karán szereztem orvos-doktori diplomát. Kutatóorvosként szereztem meg az orvostudományok kandidátusa, később pedig a tudományok doktora (CSc., ill. DSc.) M. Tud. Akad. fokozatokat. Tagja vagyok a NY. Academy of Sciences-nek (USA). - A budapesti orvosi egyetem professzoraként immunológiát oktattam. Vendégprofesszoraként tanítottam a Teheráni, illetve a Bombayi, a Mysurei (Bangalore) és a Madrasi orvosi egyetemeken. Az orvosi diploma megszerzése után az ELTE Bölcsészeti Karán angol irodalomból a B.A. fokozatot szereztem meg. 1992-ben mentem nyugdíjba.

1944 december 7-9 (?) -ig, a kórház lebombázásáig Ipolyságon "cseled-könyvesként" dolgoztam, majd a

kórház Mátyusföldre való áttelepítése után a szombathelyi M.kir. 8. sz. tüzérszázal frontalakulatóval orvos-segédként (hdp.őrm. rangban) vettem részt a "Garammenti csatá"-ban, (Garami háromszög = Komárom - Ógyalla-Köbölkút - Bény-Csata, valamint a Garam és a Duna vonala) azaz az utolsó győztes ütközetünkben. 1945 virágvasárnapján az oroszok Nagysallónál áttörték a garami frontot, s mi Nyugat-Magyarországon, Szlovákiában harcoltunk, majd Morvaországon át - az Austerlitz(!) ütközet, Brünn ostroma után, Csehországba kerültünk, és május 16 (!)-án Pilzen mellett estem/es-tünk szovjet hadifogságba.

Feleségem ny. tanár, Könyves Tóth Irén, a karcagi és a debreceni Könyves Tóthok leszármazottja. Fiam Budapesten az Orsz. Gyermekegyógyászati Intézet tud. vezetője, Bécsben pedig az egyetem élettudományi fakultásán és doktori iskoláján a genetika-genomika és az immunológia tanára. Lányom nyelvész. Négy unokám van. Ennyi talán elég is lesz magamról.

Tehát, Ipolyságon 1938 novemberében kezdtem el/folytattam a gimnáziumot. Nagyon kevesen voltunk reformátusok, hiszen maga Ság eredetileg is zsidó-katolikus kereskedőváros volt, és felvevő körzete is katolikus, (Perócsény ideát), Ipolypásztó, Zalaba,

Kisölvéd, Lekér kivételével. Itt mindjárt rátérnék arra a kérdésre, hogy volt-e ref. vagy lutheránus parókia Ságon. Tudtommal egyik sem. Hogy hogyan oldották meg a ref. hittan oktatását 1938 előtt, nem tudom. Feltételezem, minthogy Sághoz a legközelebb eső ref. parókia Pásztón van, logikusnak vélem, hogy Czeglédi tiszteletes, a későbbi Barsi egyházmegye esperesének a segédlelkésze(i) oktathatta(ak) a hittant. Ság 1938-as felszabadulása után a perőcsényi lelkész, Kovács Sebestyén József, illetve 1940 végéig segédlelkésze, Domján Aladár oktatta a hittant mind a gimnáziumban, mind pedig a polgári iskolában. Ezt követően Kossár Andrást nevezték ki hittantanárnak és kórházi lelkésznek. Ő Losoncon, illetve Kampfenben végzett. 1945 után és – ha jól tudom - Búcsón lett ref. lelkész. Kossár András a hitoktatás mellett lelkészi feladatokat is ellátott. (Domján Aladár, nagyapám - Patay Gyula - parókiáját örökölte meg, Farnadon, ahonnan 1945-ben a népiirtás miatt háborús bűnös Beneš-féle nemzetgyilkosok kiutasították). - Így, tudomásom szerint – 1945 előtt sem lutheránus, sem pedig református szervezett eklézsia nem volt.

Ellenben, egy érdekes adat: a “sági prédikátor” Szecsei János volt, aki 1675 novemberében hunyt el a TE-ATE-i/CHIETE-i katonai börtönben, még gályára kerülése előtt. Elhunytának oka a szenvedések miatti végelgyengülés. Ez viszont azt jelenti, hogy a reformáció Ságot is megérintette.

A gimnáziumba - érthető okokból

- kevés református diák járt. Ezek egy része ipolysági volt, más része pedig Bars megye területéről (Ágó, Málás, Nagysalló, Vezekény, Csata, Kissalló, Zseliz, Mikola, Sáró, Zalaba) jött, mivel a lévai gimnázium szlovák tanítási nyelvű iskola volt 1938-ig.

Szeretném megemlíteni néhány ipolysági református család nevét, akiknek a gyermekei a gimnázium növendékei voltak. Szudy család: egyikük ref. lelkész, a fiatalabbik pedig a debreceni egyetemen lett “szabad bölcsész”. (Ők a parknál, a templommal éppen szemben laktak, és talán presbiteri tisztet is viselt a családfő). Meg kell említenem a Járdánházi családot is: mindkét lányuk iskolatársam volt. Ildikó Pozsonyban végzett a Comenius János Egyetemen és gyermekorvos lett. Éva pedig pedagógus lett - tudomásom szerint. Édesapjuk bírósági tisztviselő volt és - emlékeim szerint - ő is presbiter.

Tóth Lajos városi aljegyző is részt vett az egyházi életben. Ő biztosította a ref. egyházi rendezvényekhez a városháza nagytermét. Két fia SDG-s volt. Kiutasításuk (1945) után Honton vagy Kemencén lett tanácstitkár. Az evangélikusok közül megemlítem osztálytársamat és barátomat, Eöttevényi Tibort, aki a törvényszék elnökének volt a fia. Ő is SDG-s volt. “Rossz származása” ellenére villamosmérnök lehetett, és tudományos fokozatokat ért el. Atyja, Eöttevényi Olivér sokat segített abban, hogy az eltervezett és Darányi Kálmánról elnevezni szándékozott ref. egyetemi kollégium

építéséhez adományokat gyűjthessünk Ipolyság-szerte.

A Petőfi téri menzán laktam (az egykori Polgári Iskola szomszédságában levő épület). Osztály- és lakótársam volt Balya László, aki a tordai harcokban esett orosz fogságba, és a Kukázusban “nyaralt” három éven át. A pápai teológiára iratkozott be még katonai behívása előtt. Így - hazatérve – a teológia elvégzése után Tápon (Győr m.) lett ref. lelkész. Pár évvel ezelőtt nyugt el.

Balya Lászlót kiemelten említem meg, mert nemcsak osztálytársam és barátom volt, hanem ketten alapítottuk meg a gimnáziumi SDG szervezetet. Mi voltunk az istentiszteleteken a kántorok (éneklő kanonokoknak csúfoltak a pápisták), sőt a harangozói tisztet is mi viseltük, valamint temetéseknél ketten szolgáltunk “kántus”-ként. A nicknemet azzal is kiérdemeltük, hogy Szentkúti Kornél latin- és énektanár (Szekfü Gyulánál doktorált és közben elvégezte a zeneakadémián a zeneszerzői és karnagy szakot.) a saját maga komponálta húsvéti miséjében/ passiójában Laci barátomat (csodálatos tenor) és engem (basszbariton) kért fel arra, hogy a nagy szólókat énekeljük. Megtettük annak ellenére, hogy a húsvéti szünetet kellett miatta megszakítanunk.

Akkor még nem tudtuk, hogy Szecei János prédikátor egykori templomában énekeljük a “paksiót”.

Hogy a lényegre térjek: 1940-ben felvettük a kapcsolatot a Soli Deo Gloria Egyesülettel. Levelet írtunk és

tanácsokat kértünk az eljárást illetően. Természetesen, akkorra már igazgatói (Dr. Horváth István, a classica philologia tanára és bigott katolikus) engedélyünk is volt az ügy elindítására és egy fiatal művészettörténész tanár, aki maga is református volt, elvállalta a tanári felügyeletet. Gergely Pál tanár úr 1945 után Egerben, a tanítóképzőben tanított. Neves festőművész volt. Isten nyugosztalja. Tehát: megírtuk a levelet és a legnagyobb meglepetésünkre maga Dr. Soos Géza, a SDG elnöke jelezte, hogy részt szeretne venni az alakuló összejövetelen. Soos Géza nemcsak elnöke volt a SDG-nek, hanem belügyminisztériumi tisztviselő is volt. És akkor lépett közbe a FATUM. Soos Géza belügyi segédtitkár volt, de a borítékon az s-betű valahogy elmosódott és á-nak tűnt. Horváth igazgató úr - aki bár fanyalogva, de - engedélyezte a SDG Szervezet megalakulását, teljesen felvillanyozva közölte velünk, hogy ez az úr igen nagy méltóság, hiszen itt a feladónál - szerinte - az áll, hogy ő államtitkár. A gimnázium vendégszobájában biztosított számára kvártélyt, a pedellusnak pedig előírta a magas vendéggel való bánás legmagasabb szintjét. Ezen kívül kikötötte, hogy az alakuló ülésen a rajzterem maximálisan legyen kidekorálva, és hogy az “oratio recta”-t ő tartja. A magas vendég fogadása megfelelő pátosszal és bizánci pompával meg is történt. Mi pedig hallgattunk, mint a csuka, így aztán a tévedés soha se derült ki, mert mi nem világosítottuk fel “pajtikámpajtikám” tanár/igazgató urat.

Az SDG-n belüli munkánk értékelését talán az is igazolja, hogy attól kezdve mindkettőnk a SDG vendégként vehetett részt a “Virágvasárnap-i Konferenciákon”. Engem pedig - érettségi után - meghívtak egy erdélyi-mezőségi falukutatásban való részvételre. (Kisiklód, Nagyiklód, Szék és az ottani sóvidék). Ugyanakkor részt vehettem a balatonszárszói magyarságtudományi konferenciákon.

Ezzel a még Pozsonyban kialakult népi-nemzeti elkötelezettségem megerősödött, és híve lettem a Veres Péter-Németh László által megfogalmazott “történelmi kálvinizmus” koncepciónak. Ha pontosabban kívánnám meghatározni hitemet, elkötelezett zwinglianusnak mondanám magam. Ez a meggyőződés a hadifogságból való visszatértem után erősödött meg bennem, amikor a Bereczki-

ek, a Szabók, Péter János, debreceni püspök által képviselt békepapság a pieteista mozgalommal (és Ravasz László megalázásával, a pápai kollegium szétverésével) tönkretették a kálvinizmus nemzetmegtartó jellegét. Nem tudom, levelem találkozik-e Nagytiszteletű Uram érdeklődésével, vagy el tudtam-e mondani valami olyat is, ami lényeges lehet az ipoly-sági reformátusok részére.

Levelemet azzal a kéréssel zárom, hogy munkájára Isten áldását kérem és, hogy vállalt stallumához híven gyarapíthassa Fentebbvalótól kapott talentumait.

Szeretteit nagy szeretettel köszönti családom minden tagja.

Isten áldása legyen munkáján.

Üdvözli: Prof. Dr. Réthy Lajos

G y ü l e k e z e t i n a p

Gyülekezeti nap Kissék méhészetében. Az Ipoly-sági Református Egyház-köz-ség május 10-én immár 3. alkalom-mal szervezett gyülekezeti napot Kiss Sándor méhészetében. A szép környezetben rendezett találkozó-n mintegy ötvenen vettek részt – gyermekek, szülők és nagyszülők. A jó hangula-tú összejövetel elején Izsmán Jónás lelkipásztor és Oros Zoltán gondnok köszöntötte a megjelenteket, megkö-szönve a házigazdának, Kiss Sándor méhésznek a lehetőséget. Aztán – egé-szen a kora esti órákig – következett a gazdag és változatos program: gyer-

mekjátékok, korosztályfüggetlen foci, közös éneklés és rengeteg csoportos és egyéni beszélgetés. A méhészet-ről Kiss Sándor, az autóversenyzés-ről Baráti Tamás szolt az érdeklődőknek. Közben az alkalmi szakácsok főzték a hagyományos bográcsgulyást, s a kemencében és a sütőkben elkészült a pizza és a jóízű ropogós pogácsa, a kü-lönböző kalácsok. A közösségerősítő napnak az időjárás is kedvezett – csak olykor-olykor zavarta meg felhősödés a káprázatos verőfényt. /korpás/

Csak egy szó SZERETET:

S boldog vagyok én,

Csak egy szó KEGYELEM:

S megnyugodom én.

Új életet kaptam,

Új jövőt s jelent.

Hóféherre mostad,

Minden bűnömet.

Szívem minden gondja

Megvidámodik,

Lelkem minden terhe

Köddé változik.

Új utakon járok,

Nem kételkedem.

Amerre Te vezetsz,

Csak jó irány lehet!

Örömteli percek

Várnak énéám,

Biztonságos napok

Jézus oldalán.

Mázsás súlyok terhét,

Most már Te viszed.

S vakon hiszek benned,

A TE GYERMEKED!

Elhordozott bűnök,

Mélybe dobott múlt,

Minden mögöttem van,

Jézus a tanúm.

Csala Enikő, Ipolyság

Pillanatképek a gyülekezeti napról.

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900
Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot az istentiszteleti alkalmak
előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

E lap megjelenését egy magát megnevezni nem kívánó testvérünk támogatta.

Cím: Izsmán Jónás (Oros Optika), Hlavné námestie 20; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu